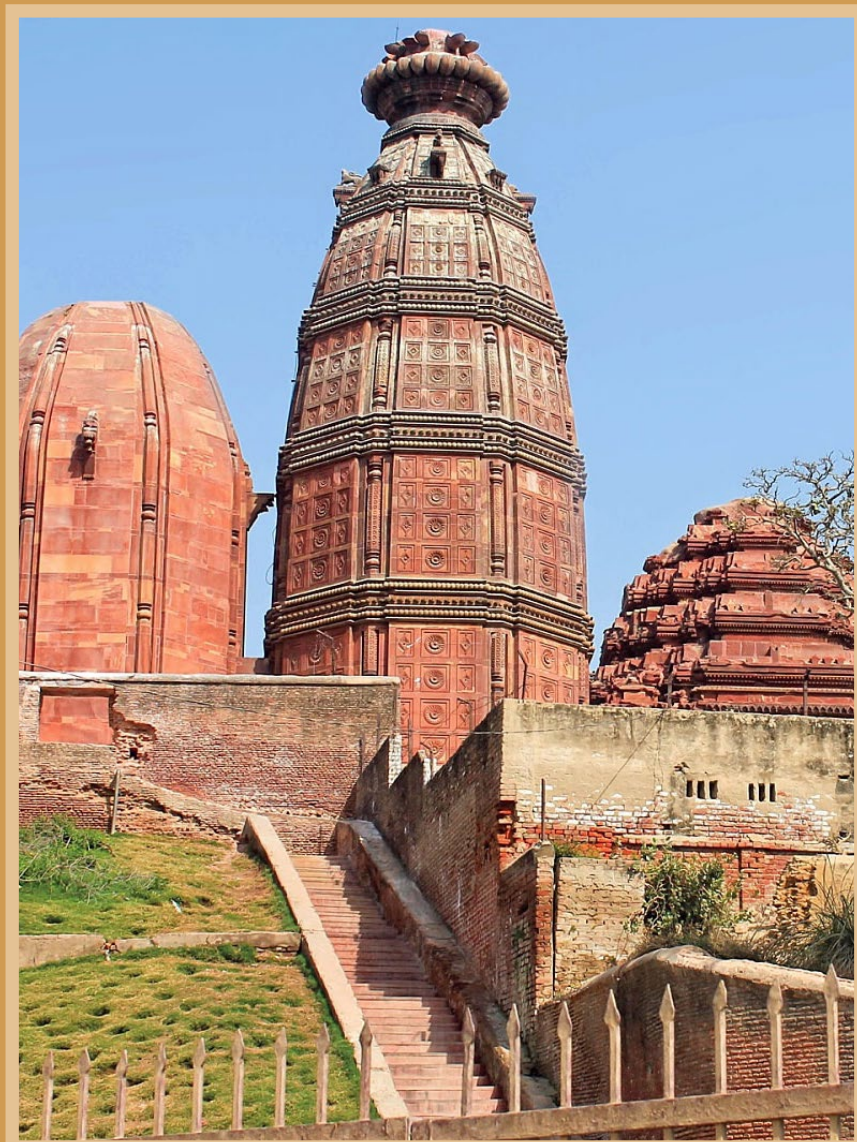

Bhakti Caitanya Svami

*Sedam glavni
hramova Vrindavana*

*Sedam glavnih
hramova Vrindavana*

Bhakti Caitanya Svami

Uvod

Tradicionalno, smatra se da u Vrindavani postoji sedam glavnih hramova koje su utemeljili šestorica Gosvamija i njihovi sljedbenici. Ti hramovi su:

1. Radha-Madana-mohana hram, utemeljio ga je Šrila Sanatana Gosvami
2. Radha-Govinda hram, utemeljio ga je Šrila Rupa Gosvami, a izgrađen je pod nadzorom Raghunatha Bhatta Gosvamija
3. Radha-Gopinatha hram, utemeljio ga je Madhu Pandita
4. Radha-Damodara hram, utemeljio ga je Šrila Jiva Gosvami
5. Radha-Ramana hram, utemeljio ga je Gopala Bhatta Gosvami
6. Radha-Gokulendra hram, utemeljio ga je Višvanatha Cakravarti Thakura
7. Radha-Syamasundara hram, utemeljio ga je Syamananda Pandita

Hramove Madana-mohana, Govindaji i Gopinatha napali su muslimani za vrijeme Aurangzeba, oko 1670. godine.

Kasnije su, u blizini izvornih, sagrađeni novi hramovi. Čuvari su, zbog sigurnosti, ova tri božanstva odnijeli u Jaipur u Rajasthanu. Govindaji i Gopinatha od tada tamo borave. Madana-mohana se danas obožava u Karauli. Damodara je također otišao iz Vrindavana 1670., ali se vratio otprilike 1796. godine. Oko 1821. možda se, a možda i nije, vratio u Jaipur; događaj nije u potpunosti poznat. Pošto su Radha-Ramana i Radha-Gokulendra mala božanstva koja je bilo lako sakriti sve su vrijeme ostali u Vrindavanu. Syamasundara je također ostao u Vrindavanu. Nakon toga su, pod vodstvom Baladeva Vidyabušane, veća božanstva izrezbarena.

Neki od ovih sedam hramova su vrlo popularni, pogotovo Radha-Damodara i Radha-Ramana. S vremena na vrijeme i Radha-Syamasundara hram bude dosta posjećen. Ostali hramovi baš i nemaju neku posjećenost.

1. Radha-Madana-mohana

1. Radha-Madana-mohana

jayatam suratau pangor
mama manda-mater gati
mat-sarvasva-padambhojau
radha-madana-mohanau

„Sva slava svemilostivim Radhi i Madana-Mohani! Ja sam hrom i nerazborit, ali Oni su ipak moji gospodari i Njihova lotosna stopala mi znače sve.“ (Caitanya-Cariramrta Adi 1.15)

Kad je Gospodin Krišna, prije pet tisuća godina, napustio ovaj planet, Njegov pra-pra unuk, Vajranabha, želio je izgraditi oltar i u njemu ustoličiti božanstva. Prvo božanstvo koje je izrađeno bilo je Madana-Mohana. U to vrijeme, jedina živa osoba koja je osobno vidjela Krišnu bila je Uttara, udovica Arjuninog sina Abhimanyua, koji je poginuo u bitci na Kurukšetri. Vajranabha ju je pozvao da prisustvuje izradi murtija Madana-Mohane. Kad je izrada završena, pregledala je božanstvo i rekla, „Da, izgleda kao Krišna, do struka.“

Za vrijeme Gospodina Caitanye, Madana-mohana je obožavao Šrila Sanatana Gosvami. Jednog je dana Sanatana bio

u Mahavani, na istočnoj obali Yamune, gdje je vidio neke dječake dok su se igrali loptom. Jedan od njih je imao očaravajuće tjelesne odlike i Sanatana je odmah pomislio, „Ovo je Krišna!“ Sanatana Gosvami pratio je tog jako tamnopuslog dječaka kući u Mathuru i primijetio da dječak živi u brahmanskoj obitelji Chaube. Sanatana je rekao obitelji Chaube da je dijete sam Krišna i da mu ne smiju dopuštati da se igra s drugom djecom i da se uprlja, nego Ga trebaju staviti na svoj oltar i obožavati Ga. Iako su bili iznenađeni time što su čuli, obitelj se složila.

U noći, dječak se pojavio Šrila Sanatani Gosvamiju u snu i rekao da je On Madana-mohana i da se želi pridružiti njegovoj parikrami na Vraja-mandali. U to vrijeme je Sanatana često učestvovao u takvim parikramima. Sljedeće jutro, Sanatana se vratio kući Chauba i saznao da je dječakov otac imao sličan san i bio je spreman pustiti Madana-mohana s njim. Ali prije nego Ga je poveo, Sanatana je objasnio Madana-mohani, „Jako sam siromašan čovjek koji teško pribavlja hranu. Ako pođeš sa mnom, morat ćeš prihvatiti sve što ti ponudim. I ako se ikad požališ, poslat ću te nazad, gdje će te Chaube vrlo dobro hraniti.“

Madana-mohana je obećao da će prihvatiti sve što Mu Šrila Sanatana Gosvami ponudi – samo je želio s njim poći na Parikramu.

Sanatana Gosvami poveo je Madana-mohana na Dvadaśa-ditya-tilu (brdo na kojem se nalazio izvorni Madana-moha-

na hram) s pogledom na rijeku Yamunu. Držao je božanstvo u košari na drvetu i nudio Mu bhogu koju bi samostalno prikupio. Sanatana Gosvami je bio u velikom redu odricanja i jedva da je išta jeo. Svaki dan, na kratko, odlazio bi prositi i na povratku bi ponudio Madana-mohani što god je od hrane dobio. Obično bi to bilo jako malo. Zatim bi prihvatio prasadu, ostatke hrane ponuđene božanstvu. Često bi dobio samo pšenično brašno. Dodajući vodu Yamune, radio bi kuglice od tijesta i bacio ih direktno na vatru. Nakon nekog vremena, izvadio bi ih, očistio crnu koru i tad ponudio Madana-mohani. Ova vrsta jednostavnog kruha poznata je kao bati.

Jednog dana nakon što je Sanatana Gosvami ponudio Madana-mohanu samo bati, bez povrća, riže, dhala ili čak i soli, božanstvo je pogledalo bati i reklo, „Mogu li uz bati dobiti barem soli?“ Sanatana Mu je odgovorio, „Znao sam da ćeš prigovarati! Rekao sam ti da sam vrlo siromašan i pristao si prihvatiti što god Ti ponudim. Stoga ako ovo nije dovoljno dobro za Tebe, vratit ću Te Chaubima.“ Ali Madana-mohana je uzviknuo „Ne! Ne! Prihvatit ću Svoj bati bez soli. Samo želim biti s tobom“.

Priča kaže da je sljedeći dan, brod pun soli, koja je trebala biti prodana u Agri, doplovio Yamunom i zapeo u pijesak podno Dvadašaditya-tile. Prodavač, Krišnadasa Kapoor popeo se na brdo kako bi zamolio Šrila Sanatana Gosvamija da mu pomogne osloboditi brod. Ali Sanatana mu je rekao, „Ja sam star čovjek. Kako ti ja mogu pomoći?“ i zatim je pokazao na Madana-mohana. „Zamoli Njega. Možda ti On može

pomoći.“ Kapoor je molio Madana-mohana i zatim se vratio na brod, nakon čega je vidio da mu je brod čudesno oslobođen iz pijeska! Na tom se mjestu zavjetovao da će sagraditi primjeren hram za Madana-mohana. I taj hram, prvi u Vrindavanu, otvoren je 1581. godine.

1670. muslimanski je tiranin Aurangzeb uništavao hramove u Vrindavanu. Kralj iz Jaipura, Maharaja Jai Singh, organizirao je da se Madana-mohana i ostala istaknuta božanstva Vrindavana, uključujući Govindajija i Gopinatha, premjeste u njegov grad. Nekoliko godina kasnije, Maharaj Gopala Singh zatražio je da se Madana-mohanu odobri premještaj u Karauli, gdje je on vladao jer je njegova žena, sestra Jai Singha, bila jako privržena božanstvu i nije mogla živjeti bez Njegovog daršana. Jai Singh nije bio sretan zbog toga pa je smislio poseban izazov.

Gopala Singh trebao je zavezanih očiju ući u sobu gdje su bili Madana-mohana, Govindaji i Gopinatha, te prepoznati Madana-mohana. Priča kaže da čim je Gopala Singh ušao u sobu s božanstvima, otišao je ravno do Madana-mohana i uhvatio Njegova lotosna stopala, stoga ga Jai Singh nije mogao odbiti. Madana-mohana do danas prebiva u Karauli, oko 200 kilometara od Vrindavana i Jaipura. Hram Madana-mohana u Karauli smješten je u starom dijelu grada gdje se nalaze utvrde.

Postoji priča kako su jednom Gopala Singha napali vojnici Marathi i bio je primoran potražiti zaklon u utvrdi

blizu hrama. Ondje se molio Madana-mohanu da ga zaštiti. Odjednom su gradski topovi automatski zapucali i napadači su odbijeni.

Da bi iz Vrindavana došla u Karauli, osoba se mora voziti prema Mahuwi i zatim lijevo skrenuti za Karaulu, oko sedamdeset kilometara prema jugu. Ako netko želi nastaviti u Jaipur, najjednostavnije se vratiti u Mahuwu, i od tamo nastaviti.

Nakon što su muslimani uništili izvorni hram Madana-mohana u Vrindavani, bhakte koji su bili potomci učenika Sanatane Gosvamija brzo su do njega napravili novi. Pratibhurmurti (zamjenska božanstva s istom moći kao i izvorna) Madana-mohana prebiva ondje, kao i mala Govardhana-šila koju je obožavao Sanatana Gosvami.

Madana-mohana je predsjedavajuće božanstvo nivoa svjesnosti Krišne poznatom kao sambandha, uspostavljanje zaboravljenog odnosa s Gospodinom. Madana-mohana znači „Onaj koji privlači Kupida“. Smatra se da će onaj tko s ljubavlju obožava Madana-mohana, pogotovo na početku predanog služenja, biti zaštićen od materijalnih želja i zbog toga će se, usprkos duhovnom neiskustvu, moći usredotočiti na svjesnost Krišne. Šrila Prabhupada je napisao, „Šrila Sanatana Gosvami je idealan duhovni učitelj jer daje utočište lotosnih stopala Madana-mohana. Iako osoba može biti nesposobna hodati predijelom Vrindavane zato što je zaboravila svoj odnos sa Svevišnjom Božanskom Osobom, može steći

priliku da ostane u Vrindavani i milošću Sanatana Gosvami-ja stekne sve duhovne dobrobiti.“ (Caitanya Caritamrita Adi 1.47 smisao)

1. a) Dvadašaditya-tila

Stari hram Madana-mohana nalazio se na vrhu Dvadašaditya-tila, „brda dvaneast Sunaca“. Rečeno je da se Gospodin Krišna, kad je porazio Kaliyu i protjerao je iz Vrindavana, popeo na vrh ovog brda kako bi se osušio i ugrijao nakon duge bitke sa zmijom. Polubog sunca Surya, želio je nekako služiti Krišnu. Shvativši kako je hladno i da je Krišna mokar, Surya se ekspandirao u dvanaest sunaca da bi se Gospodin osušio i da Mu bude ugodno.

Svetište je posvećeno toj zabavi. Nalazi se iza starog hrama Madana-mohana, na podignutom dijelu zemlje koja gleda na parikramsku stazu i ono što je nekoć bilo jezero Kaliya. Odatle se pruža divan pogled sve do Baelvana i sasvim lijevo prema Bhandiravani.

1. b) Bhajana-kutira Sanatane Gosvamija

Bhajana-kutira Sanatana Gosvamija nalazi se u stražnjem području izvan prvobitnog hrama Madana-mohana, s pogledom na Yamunu. Sanatana Gosvami pojavio se u ovom svijetu otprilike 1488. godine i bio je stariji brat Šrila Rupe

Gosvamija i Anupame, oca Šrila Jive Gosvamija. Muslimanski vladar Bengala, Nawab Shah, bio je oduševljen Sanatanim vještinama, te ga je zaposlio kao svog tajnika i glavnog savjetnika. Štoviše, postao je ovisan o Sanataninim savjetima vezanim za mnoge važne aspekte vođenja države. Zato su Sanatana, kao i Rupa, koji je bio Shahov ministar financija, izopćeni iz brahmanske kaste.

Ni Šrila Sanatana Gosvami ni Šrila Rupa Gosvami nisu imali namjeru postati muslimani. Ustvari, kad god su mogli, provodili su vrijeme s bhaktama koji su bili uronjeni u slušanje i pjevanje Krišninih svetih Imena. S Nawabijevim odobrenjem, Rupa i Sanatana preselili su se u Ramakeli gdje su se još više uključili u svjesnost Krišne. U odabranom kadamba šumarku utemeljili su dvije kunde, Radha-kundu i Šyamakundu, oko kojih je odmah drveće tulasi procvjetalo.

Kad je Gospodin Caitanya započeo Svoj sankirtan pokret, ova dvojica braće su nestrpljivo čekala da Ga sretnu i steknu Njegovu milost. Kad se susret konačno dogodio, i Rupa i Sanatana su se odlučili osloboditi Nawabove kontrole i u potpunosti uzeti Gospodinovo utočište. Pod izgovorom bolesti Sanatana Gosvami prestao je obavljati svoj posao u vladi. Nawabi mu je zato poslao liječnika, koji je zatekao savršeno zdravog Sanatanu okruženog bhaktama kako čita Šrimad Bhagavatam. Nawab je zatim pokušao uvjeriti Sanatanu da je neophodan u vladi, ali ga je Sanatana ljubazno odbio, što je rezultiralo njegovim uhićenjem.

U Caitanya Caritamriti Madhya-lili poglavlju 20, opisano je kako je Sanatana diplomatski uvjerio zatvorskog čuvara da ga oslobodi. „Dragi gospodine, vi ste sveta osoba i veoma ste moćni. U potpunosti poznajete razotkrivene spise, kao što su Kuran i slične knjige. Ako netko u skladu s religioznim principima oslobodi utjelovljenu dušu ili osobu koja se nalazi u zatvoru, Svevišnja Božanska Osoba ga oslobađa materijalnog ropstva. Evo vam pet tisuća zlatnika. Molim vas, prihvatite ih. Kad me oslobodite, steći ćete rezultate pobožnih djela i materijalnu dobrobit. Tako ćete u isto vrijeme steći dvostruku korist.“

Budalasti zatvorski čuvar je odgovorio, „Dragi moj gospodine, ja bih te oslobodio, ali se bojim vlade“. Sanatana je odgovorio, „Ne postoji nikakva opasnost. Nawab je otišao na jug. Ako se vrati, kaži mu da je Sanatana otišao obaviti veliku nuždu pored Gange i da je, čim je ugledao Gangu, skočio u nju. Samo mu kažite, „Gledao sam za njim dugo vremena, ali ga nisam mogao vidjeti. Skočio je s okovima i tako se utopio, a valovi su ga odnijeli. Ne trebate se plašiti jer sigurno neću ostati u ovoj zemlji. Postat ću isposnik i otići u sveti grad Meku“. Vidjevši da um čuvara još uvijek nije zadovoljan, Sanatana Gosvami je pred njega stavio sedam tisuća zlatnika. Kad je čuvar ugledao zlatnike, bio je primamljen njima i tako je pristao. Te je noći presjekao Sanatanine okove i pustio ga da prijeđe Gangu.

Sanatana Gosvami je zatim krenuo na put sa svojim slugom Išanom. Jedne večeri zastali su u seoskom hotelu gdje je

Sanatana zamolio vlasnika da mu pomogne prijeći planine na putu prema Vrindavanu. Vlasnikov prijatelj posjedovao je neke mistične moći pomoću kojih je shvatio da Išana nosi zlatnike, one koji su Sanatani preostali od podmićivanja zatorskog čuvara. Obaviješten o tome, vlasnik je odlučio ubiti Sanatanu i Išanu da bi se domogao zlatnika.

Vlasnik se odjednom počeo ophoditi s velikom ljubaznošću prema Sanatani, a kako je Sanatana bio veliki stručnjak u diplomaciji i međuljudskim odnosima, shvatio je da je u pitanju lažna ljubaznost. Stoga je upitao Išanu, „Mislim da si sa sobom ponio neke vrijedne stvari.“ Išana mu je odgovorio, „Da, ponio sam sedam zlatnika.“ Tad ga je Sanatana Gosvami izgrdio, „Zašto si ponio ta pogrebna zvona sa sobom?“ Sanatana je tad uzeo svih sedam zlatnika od Išane i otišao je do vlasnika hotela i rekao mu. „Imam ovih sedam zlatnika. Molim te, uzmi ih i pomozi mi da pređem brdoviti predio zemlje.“ Smiješeći se, vlasnik je odgovorio, „Prije nego što si mi ih ponudio, već sam znao da tvoj sluga kod sebe ima osam zlatnika. Noćas sam te planirao ubiti i uzeti ih. Stoga je dobro da mi ih dobrovoljno daješ i laknulo mi je što ne moram počiniti takvo grešno djelo“.

Vlasnik hotela je tad odbio uzeti zlatnike, ali mu je Sanatana, uvijek vješt u diplomaciji, predložio, „Ako ne prihvatiš zlatnike, netko drugi će me zbog njih ubiti. Stoga je bolje da ih prihvatiš kako bi me spasio od opasnosti“. Tako je Šrila Sanatana Gosvami, uz pomoć vlasika hotela, prešao planine i nastavio prema Varanasiju.

Kad je stigao u Varanasi, Sanatana je čuo da se Caitanya Mahaprabhu nalazi u kući Candrasekhara Acarye, te je otišao do Candrasekharine kuće i čekao ispred ulaznih vrata. Caitanya Caritamrita Madhya-lila 20.47-63 to opisuje, „Šri Caitanya Mahaprabhu je rekao, ‘Pred tvojim vratima se nalazi jedan bhakta. Molim te, pozovi ga unutra.’ Kad je izašao pred kuću, Candrasekhara nije vidio vaišnavu pred vratima. Kad je Candrasekhara rekao Gospodinu da pred njegovim vratima nema niti jednog vaišnave, Gospodin ga je upitao, ‘Ima li ikoga pred tvojim vratima?’ Candrasekhara mu je odgovorio, ‘Ispred vrata je neki muslimanski isposnik.’ Šri Caitanya Mahaprabhu mu je tad rekao, ‘Molim te, dovedi ga ovamo.’

Candrasekhara se obratio Sanatani Gosvamiju, koji je još uvijek sjedio pred vratima. ‘O muslimanski isposniče, molim te, uđi. Gospodin te zove.’ Kad je čuo tu naredbu, Sanatana Gosvami je veoma zadovoljan ušao u Candrasekharinu kuću. Čim je Šri Caitanya Mahaprabhu ugledao Sanatana Gosvamija u dvorištu, užurbano mu je prišao. Zagrlivši ga, Gospodin je bio preplavljen zanosnom ljubavlju. Čim je Šri Caitanya Mahaprabhu dodirnuo Sanatana Gosvamija, Sanatana je također preplavila zanosna ljubav. Drhtavim glasom je rekao, ‘O Gospodine moj, nemoj me dodirivati’.

Rame uz rame, Šri Caitanya Mahaprabhu i Sanatana Gosvami počeli su neograničeno plakati. Vidjevši to, Candrasekhara je bio iznenađen. Uhvativši ga za ruku, Šri Caitanya Mahaprabhu uveo je Sanatana Gosvamija unutra i ponudio

mu da sjedne na uzdignuto mjesto pored Njega. Kad je Šri Caitanya Mahaprabhu Svojom transcendentalnom rukom počeo čistiti tijelo Sanatana Gosvamija, Sanatana Gosvami je rekao, 'O Gospodine moj, molim Te, nemoj me dodirivati.' Gospodin je odgovorio, 'Ja te dodirujem samo da bih Sebe pročistio jer ti možeš pročistiti svemir snagom svog predanog služenja. Sveci poput tebe su sami mjesta hodočašća.

Zahvaljujući svojoj čistoći, stalni su pratioci Gospodina i stoga mogu pročistiti čak i mjesta hodočašća. Gledajući te, dodirujući te i slaveći tvoje transcendentalne odlike osoba može dostići savršenstvo svih osjetilnih djelatnosti. To je mišljenje razotkrivenih spisa. Dragi moj Sanatana, molim te, saslušaj Moje riječi. Krišna te spasio od Mahaurave, života u najdubljem paklu. On je ocean milosti i Njegove djelatnosti su veoma duboke.' Sanatana je odgovorio, 'Ja ne znam tko je Krišna. Što se mene tiče, bio sam izbavljen iz zatvora samo zahvaljujući Tvojim milosti.'“

Kako je dalje opisano u Caitanya Caritamriti Madhya-lili u poglavljima 20-24, Gospodin Caitanya je tad podučio Šrila Sanatana Gosvamija svim aspektima svjesnosti Krišne. Nakon što je od Gospodina primio upute, Sanatana Gosvami nastavio je svoj put prema Vrindavani. Kao najstariji među šestoricom Gosvamija, bio je potpuno zaokupljen Gospodinovom misijom pronalaženja svetih mjesta i propovijedanjem Gaudiya vaišnavske filozofije.

Autor Bhakti-ratnakare je napisao, „Sva slava Sanatani i Rupī! Oni su moj život! Bezbrojnim ljudima pokazuju pravac kojim trebaju ići. Oni su unutar Vrindavana izvori prirodne ljubavi i milosti. Oni su oceani milosti i prijatelji siromašnih. Najistaknutiji su među bhaktama. Samo Sanatana i Rupa znaju kako treba djelovati prema učenjima Bhagavatama i ostalih bhakti šastra. Svi u sva tri svijeta hvale njihovo ponašanje. Prašine s njihovih lotosnih stopala hlade zemlju od užarenih zraka sunca Kali yuge. Neprestano obožavaju Šrila Vyasadevu i uzvišena stopala Šrimati Radharani. Sva slava Sanatani i Rupī, draguljima među isposnicima, koji su nepokolebljivo predani Šri Radhi i Šri Krišni. Odvojivši se od svih svjetovnih uživanja, pjevaju pjesme o slavama šuma Vrindavane i stopalima Šri Radhe. Zato su ova dvojica braće poklon Šri Caitanye, oceana milosti, i bez njihove prisutnosti, ja sam siročić.“ (Bhakti-ratnakara, 6.299-305)

Iako je Sanatana Gosvami neprestano obilazio Šri Vrindavana dhamu u parikrami, s vremena na vrijeme boravio bi u Dvadašaditya-tili, mjestu na kojem se nalazi stari hram Madana-mohana.

Jednom je Šrila Prabhupada ispričao priču kako je u Dvadašaditya-tili Sanatana Gosvami pronašao „kamen mudraca“, kamen koji metal pretvara u zlato. Međutim, pošto je oslobođeni bhakta, Sanatana nije imao potrebu za materijalnim blagodatima, pa je kamen bacio u jarak smeća iza Madana-mohana hrama.

Kad je Šivaita čuo za taj „kamen mudraca“, prišao je Sanatani, koji mu je vrlo rado rekao gdje u jarku može pronaći kamen. Šivaita ga je vrlo brzo pronašao i počeo njime obične stvari pretvarati u zlato. Ali nakon nekog vremena sjetio se sljedećeg, „Ako je Sanatana bacio „kamen mudraca“ u hrpu smeća, onda ima nešto još vrednije od njega!“ Stoga se vratio Sanatani koji mu je rekao, „Da, imam nešto puno vrednije od ovog kamena. Ako ga baciš, dat ću ti ono najvrednije što ovdje imam.“ Šivaita je najzad, nevoljko, bacio „kamen mudraca“, nakon čega mu je Sanatana Gosvami dao Mahamantru, „Hare Krišna Hare Krišna Krišna Krišna Hare Hare, Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare“.

1. c) Samadhi Sanatane Gosvamija

1558. godine na dan Guru-purnima (koji po običaju bude u lipnju), Šrila Sanatana Gosvami napustio je ovaj svijet na Manasa Gangi, na brdu Govardhana. Bhakte su tad njegovo tijelo odnijeli u Vrindavanu gdje je tijelo odmah spaljeno na zapadnoj strani hrama Madana-mohana.

Unutar područja njegovog samadhija su pušpa-samadhiji velikih pratioca Gospodina Caitanye, Tapana Mišre i Candrašekhara Acarye. Ti su bhakte sudjelovali u mnogim Gospodinovim zabavama. Tapana Mišra je bio otac Raghunatha Bhatta Gosvamija. Kad je Gospodin odsjeo u njihovom domu u Varanasiju, Tapana Mišra mu je dogovorio sastanak s velikim mayavadi učenjakom Prakašananda Sarasvatijem, kojeg je Gospodin pobijedio u filozofskoj raspravi.

Ponekad je Gospodin Caitanya sudjelovao u dramama u kući Candrašekhara Acarye, koji je također poznat i kao Acarya-ratna. U jednoj takvoj drami Gospodin je glumio Mahalakšmi i plesao je u raspoloženju njene predanosti. A potom je podojio sve bhakte.

U lijevom kutu područja samadhija je grantha-samadhi, samadhi svetih spisa, mjesto na kojem je Šrila Jiva Gosvami naredio da se zakopaju neka djela šestorice Gosvamija. Neki tvrde da su tamo zakopani svi rukopisi šestorice Gosvamija, dok neki kažu da je zakopana najezoteričnija literatura rukopisa Gosvamija za koju je Jiva Gosvami smatrao da nije pogodna za objavljivanje.

2. Rādhā-Govinda

2. Radha-Govinda

divyad-vrindaranya-kalpa-drumadhah-
srimad-ratnagara-simhasana-sthau
srimad-radha-srila-govinda-devau
presthaliibhih sevyamanau smarami

„U Vrindavani, u hramu od dragulja, ispod drveta želja, Šri Šri Radha-Govinda sjede na blistavom prijestolju, okruženi Svojim najpovjerljivijim pratiocima, koji ih služe. Odajem im svoje ponizno poštovanje.“ (Caitanya Caritamrita Adi 1.16)

Nakon što je Uttara vidjela Madana-mohana, Vajranabha je izrezbario Govindadeva. Opet su pozvali Uttaru i ona je pažljivo pogledala murti. „Da“ odgovorila je, „lice je sad potpuno nalik Krišninom.“

Pošto je bio s brojnim božanstvima, Govinda se zagubio. U Bhakti-ratnakari je opisano da nakon što su ponovno uspostavljena mnoga sveta mjesta, Rupa Gosvami i dalje nije bio zadovoljan jer Ga, iako je znao da je Govindaji negdje u Vrindavanu, nije Ga mogao pronaći. Rupa je detaljno pretražio Vraja mandalu, pa čak i domove mnogobrojnih Vrajasisija, ali ipak nije mogao pronaći Govindadeva.

Iscrpivši sve ideje gdje da Ga traži, Rupa Gosvami je sjeo na obalu Yamune i čekao da mu se Gospodin sam razotkrije. Nedugo zatim, jednog dana mu je prišao iznimno privlačan Vrajavasi i upitao ga zašto izgleda toliko potišteno. Nakon što je čuo priču Rupe Gosvamija, Vrajavasi ga je utješio rekavši mu da u Vrindavanu postoji brdo zvano Goma-tila, na čiji vrh svakodnevno dolazi jedna krava koja tamo spontano ispušta mlijeko. Odveo je Rupu na Goma-tilu i odjednom nestao. Ubrzo nakon toga, došla je krava i ispustila mlijeko na tlo. Rupa se srušio u zanosu i lijući suze iz očiju pao u nesvijest. Nakon što je došao k sebi, na vrhu brda je okupio mještane koji su mu pomogli kopati, dok konačno nije pronašao Govindu. Također su pronašli mala božanstva Yogamaye, dijete majke Yašode koje je Kamsa pokušao ubiti, kako je objašnjeno na početku desetog poglavlja Šrimad Bhagavatama. Nakon toga je, Rupa Gosvami osobno, godinama obožavao Govindu.

Naposlijetku je učenik Šrila Raghuntha Batta Gosvamija, Maharaja Man Singh iz Jaipura, na vrhu Goma-tila sagradio hram od crvenog kamena i u njemu 1590. godine ustoličio božastva. Rezultat četrnaestogodišnje gradnje bio je najveći hram u zapadnoj Indiji. Zanimljivo je da je hram izvana malo podsjećao na Europske katedrale, s krilima s obje strane oltara.

Jedne noći dok je putovao u Agru, Aurangzeb, ozloglašeni muslimanski tiranin, primijetio je svjetlo na vrhu Govindajijevog hrama. Razljučen što je ovaj hram viši od bilo koje

muslimanske građevine tog vremena, ubrzo je poslao vojnike da ga potpuno razore. Razorili su kupole koje se sastoje od četiri gornje razine zgrade. S obzirom da je Aurangzeb već uništio brojne velike hramove u zapadnoj Indiji, ne zna se zašto nisu srušili cijeli hram. Međutim, ljudi kažu da se dok su vojnici bili usred razaranja, pojavio Hanuman, sluga Gospodina Rame i ljutito zaurao na njih, te ih tako otjerao prije nego su završili zadatak. Bojeći se Aurangzebovog ponovnog napada, Maharaja Jai Singh iz Jaipura je premjestio Govindadeva u svoj glavni grad, zajedno s Madana-mohanom i Gopinathom, gdje i dan danas prebivaju.

U starom Radha-Govindinom hramu u Vrindavani tamošnje obitelji, čiji je vođa Sumeet, i dalje obožavaju božanstva. Ako ga zamolite, možete dobiti daršan s Yogamayom. Nalazi se u yogapithi, rupi u kojoj je pronađen Govindadeva, koja se sad nalazi ispod južnog krila starog hrama. Za daršan s Njom, treba se samo malo potruditi sići uskim stepenicama. Ona je jedna od prvobitnih božanstava Vrindavane starih pet tisuća godina.

Kad je Aurangzeb napao, bila je skrivena u Vrindavani. Kasnije je ponovno ustoličena u starom hramu. Ostala krila su prazna, iako je ranije izvorno božanstvo Šrimati Vrinda devi, koje je sad u Kamyavani, tamo boravilo.

Yogapitha u starom Govindajijevom hramu je jedno od tri glavna mjesta na kojim su se Šrimati Radharani i Gospodin Krišna sastajali. Ujutro bi se sastali na Vrinda-kundi, pokraj

Nandagrama, u podne na Radha-kundi, a navečer, pred sumrak, sastali bi se u yogapithi u Radha-Govinda hramu.

Iza starog, nalazi se novi hram, gdje prebivaju pratibhu oblici Radha-Govinde. Ovaj je hram sagradio Nanda Kumara Vasu iz Calcutte. Na tlu Gradske palače u Jaipuru izvorno božanstvo Govindajija s puno ljubavi i devocije obožavaju Gaudya vaišnave. Tisuće bhakta svakodnevno dolazi na daršan s Njim. Čak i za vrijeme mangala-aratija, oko pet sati ujutro, stotine okupljenih zanosno pjevaju Njegove slave.

Božanstvo Govinde se nalazi na drugom stupnju predanog služenja zvanog abhideya ili praktični proces sadhana-bhakti. Govinda znači „Onaj koji zadovoljava osjetila“ i uistinu, Govinda je predivan i služba za Njega je toliko puna blaženstva da će onaj tko s Njim ima daršan i pokuša napraviti barem malo službe zasigurno osjetiti veliko zadovoljstvo u svjesnosti Krišne. Rupa Gosvami je napravio upravo ovo, iako na obrnut način, u šloki u svojoj Bhakti-rasamrta-sindhu. U njoj govori kao materijalistička osoba koja pokušava odvratiti drugog materijalistu od odlaska na daršan s Gospodinom.

smeram bhangī-traya-paricitam saci-vistirna-drstim
vamsi-nyastadhara-kisalāyam ujñvalam candrakena
govindakhyam hari-tanum itah kesi-tirthopakanthe
ma preksisthas tava yadi sakhe bandhu-sangeṣṭi rangah

„Dragi moj prijatelju, ako si uistinu vezan za svoje svjetovne prijatelje, ne gledaj u nasmiješeno lice Gospodina Govinde

dok stoji na obali rijeke Yamune na Keši-gathu. Gledajući krajičkom oka On stavlja Svoju flautu na usta, koja izgledaju poput tek procvjetalih grančica. Njegovo transcendentalno tijelo, povijeno na tri mjesta, sjaji na mjesecini.“ (Bhakti-rasamrta-sindhu 1.2.239)

Drugim riječima, ako imamo uspješan daršan s Govindom, nećemo moći održavati odnose s obitelji, prijateljima i takozvanom materijalnom ljubavi. Ustvari, otkrit ćemo da se utapamo u neograničenom oceanu duhovnog zadovoljstva koje donosi služba predanosti.

3. Radha-Gopinatha

3. Radha-Gopinatha

sriman rasa-rasarambhi
vamsi-vata-tata sthitah
karsan venu-svanair gopir
gopinathah sriye stu nah

“Neka Gopinathji, koji privlači sve gopije zvukom Svoje flaute i koji je započeo najmilozvučniji rasa ples na obali Yamune u Vamšivati, bude milostiv prema nama.” (CC Madhya 1.5)

Nakon što je Uttara imala daršan Govindadeva, Vajranabha je dogovorio rezbarenje trećeg božanstva Krišne, Šri Gopinatha. Kad je Uttara pozvana da vidi ovo izuzetno djelo, rekla je, “Da, izgleda poput Krišne. Pogotovo su Njegova prsa baš kao Krišnina!”

Gopinath je Krišna kao “Gospodar gopija” i stoga se smatra najuzvišenijim oblikom Gospodina. On je glavno božanstvo nivoa prayojane ili vrhovnog cilja života, krišna-preme, čiste ljubavi prema Krišni.

Kao što se dogodilo s drugim glavnim božanstvima prije vremena Gospodina Caitanye, Gopinath je također sakriven

od napada muslimana. S vremenom su Ga Madhu Pandita i njegov bliski prijatelj Paramananda Battacarya, obojica učenici Šri Gadhadara Pandita iz Panca tattve, pronašli zakopanog u pijesku na obali Yamune u području Vamšivata u Vrindavani, dok su jednom tu šetali.

Bhakti-ratnakara opisuje, “Tako je Šri Madhu Pandit postao sluga Šri Gopinatha, čiji tjelesni sjaj krade svačiji um. Stotine i tisuće ljudi su dotrčali da vide Njega, otjelovljenje slatkoće. Kad je umirujuća slatkoća i svježina Njegovog očaravajućeg oblika ušla u njihova srca kroz njihove oči, plamteća vatra materijalnog postojanja koja je ranije gorila sad je bila ugašena.” (Bhakti-ratnakara, 2.478-482)

1589. godine Madhu Pandita je izgradio hram za Gopinatha oko kilometar sjeverno od Govindaji hrama. Tamo je Gopinatha obožavan do 1670. godine kad Ih je Maharaja Jai Singh zajedno s Madana-mohanom, Govindadevom i raznim drugim važnim božanstvima Vrindavana odveo u Jaipur.

Nakon toga izvorni je hram oštećen, ali kasnije je novi hram odmah do starog hrama sagradio Nanda kumara Vasu koji je osmislio i novi Govindaji hram u Vrindavani. Dok hodate kroz hodnik prema dvorištu novog hrama, stari se hram nalazi s desne strane.

U novom hramu Gopinatha u Vrindavani, pozicija božanstava je pomalo neobična. Inače se Šrimati Radharani nalazi s naše desne strane od Krišne, kad gledamo oltar, ali ovdje je

Šrimati Radharani s naše lijeve strane od Gospodina, dok se Njena mlađa sestra, Ananga manjari nalazi s desne strane.

Iz privrženosti prema Svojoj mlađoj sestri, Šrimati Radharani joj dopušta ovu najuzvišeniju poziciju da bi ona mogla vršiti službu na najintimnije načine.

Kad je izvorno božanstvo Gopinatha bilo prisutno u Vrindavani, majka Jahnavi, žena Gospodina Nityanande, posjetila je hram. U Krišna-lili Jahnavi je Ananga manjari i stoga je ona bila izuzetno privučena Gopinathom i redovno je posjećivala hram.

Jednog dana kad je Jahnavi došla na daršan Gopinatha, zavjese su bile zatvorene, a ona je ušla unutar oltara. No, kad su se zavjese ponovno otvorile, nje nije bilo. Tako je majka Jahnavi završila svoje zabave u ovom svijetu.

Danas, izvorno božanstvo Gopinatha se nalazi u Jaipuru, gdje Ga Gaudiya vaišnave lijepo obožavaju. On je najšarmantnije božanstvo s čije se obje strane nalaze božanstva Šrimati Radharani. S naše desne strane božanstvo je više od božanstva s naše lijeve strane. Niža Radharani je izvorna, ali je u Bhaktiratnakari opisano da kad je majka Jahnavi bila u Vrindavani, Gopinath joj se pojavio u snu i rekao da Mu je čudno što je Šrimati Radharani toliko manja od Njega i zatražio je od nje da nađe veće božanstvo Radhe. Šrimati Radharani se također pojavila u Jahnavinom snu i rekla joj da se Ona slaže s tim i da Jahnavi treba odmah osigurati novo božanstvo. Tako je

Jahnavu i učinila. Ali kad je novo božanstvo Šrimati Radharani stiglo, bhakte su bili zbunjeni što da učine sa starim božanstvom, koje je bilo jako lijepo. Konačno je odlučeno da oba božanstva ukrašavaju Gopinathov oltar i to je situacija kako Ih danas vidimo; božanstva Šrimati Radharani su s obje strane Gopinatha.

Kad ulazite u dvorište Gopinatha hrama u Jaipuru s ulice, s vaše desne strane se nalazi staklena škrinja s Madhu Panditovom kurtom, šeširom i japa brojanicom. Čak i nakon što je prošlo nekoliko stotina godina, ove stvari još su uvijek prisutne i svatko može imati njihov predivni daršan.

4. Rādhā-Damodara

4. Radha-Damodara

Božanstva Madana-Mohana, Govinda i Gopinatha su oko pet tisuća godina stari i svi su izrezbareni pod nadzorom praunuka Gospodina Krišne, Vajranabhom. Damodara je iz novijeg vremena. Sadhana-dipika, važan spis Gaudiya vaišnava, opisuje da je Šrila Rupa Gosvami bio vješt u mnogo čemu. Lijepo je crtao, bio je prvoklasni astrolog i tečno govorio sanskrit, bengali, perzijski i druge jezike. Također je bio i dobar u rezbarenju božanstava. Razumijevajući želju svog dragog nećaka, Jive Gosvamija, Rupa je izrezbario Damodara i dao mu ovo božanstvo kao poklon. Prihvaća se da se ovo dogodilo 1542. godine, ali je maharaja Jai Singh 1670. Damodara, zajedno s drugim glavnim božanstvima odveo u Jaipur.

Oko 1796. godine se ovo božanstvo vratilo u Vrindavanu, kad je moć muslimana u Indiji opala. Nakon toga događaji nisu potpuno jasni. Neki kažu da je izvorni Damodara ostao u Vrindavanu od tada, dok neki kažu da se ponovno vratio u Jaipur oko 1821. Mi nećemo ulaziti u ovu raspravu jer nemamo mogućnost te stvari dokazati. Možemo reći da su oba Damodara, u Vrindavani i u Jaipuru jako lijepi i imati daršanu bilo kojeg od Njih je znak naše velike sreće.

Na oltaru hrama Radha-Damodara u Vrindavanu su, s naše lijeve strane prema desno, Radha-Vrindavanacandra Šrila Krišnadas Kaviraja Gosvamija (pratibhu ili zamjenska božanstva), Radha-Damodara s Lalitom devi, Radha-Madhava Jayadeva Gosvamija (pratibhu božanstva) i Radha Chalacikana, Bhugarbha Gosvamija.

Tu se nalazi i velika Govardhana šila, za koju je rečeno da ju je Gospodin Krišna dao Šrila Sanatana Gosvamiju kad je on jako ostario i nije mogao ići svaki dan na Govardhana parikramu. Gospodin mu se pojavio i rekao, “Sad si jako star i nema potrebe da ideš cijelim putem oko brda. Samo uzmi ovaj kamen, napravi krug oko njega sedam puta svaki dan i to će biti jednako kao da si učinio cijelu Govardhana parikramu”. Dok je Gospodin govorio, stajao je na velikom kamenu s brda Govardhana. Do Njega je bilo jedno tele. U tom se trenutku kamen otopio, ostavivši otiske Gospodinovih stopala utisnute u sebi, zajedno s otiscima tog teleta, a tu su također i otisci Gospodinove flaute i Njegovog štapa za čuvanje krava. Ako upitate pujarije, pokazat će vam ove zadivljujuće oznake.

4. a) Samadhi Šrila Jiva Gosvamija

Šrila Jiva Gosvami je utemeljio ovaj hram 1558. godine i živio je ovdje većinu vremena sve do svog odlaska oko 1598. Pojavio se u ovom svijetu u Ramakeliju, Bengal, oko 1511. godine, kao sin Anupama Mallika, mlađeg brata Šrila Sana-

tana Gosvamija i Šrila Rupa Gosvamija. Pravo Anupamino ime je bilo Šri Vallabha, ali pošto su njegova braća radila za muslimansku vladu, dobio je muslimansko ime, poput njih.

Kad je Jiva bio jako mlad, Gospodin Caitanya je posjetio Ramakeli i mladi Jiva je imao Njegov daršan. Pri ovom susretu, Gospodin je stavio Svoje lotosno stopalo na dječakovu glavu i blagoslovio ga da postane uzvišeni vaišnava.

Od tada, Jiva je uvijek bio potpuno usredotočen u sjećanju na Gospodina Gaurangu i Gospodina Krišnu. Izbjegavao je društvo djece svojih godina i umjesto toga provodio dane služeći božanstva Krišne i Balarama, obožavajući Ih sandalovom pomasti i cvijećem, a zatim oblačeći Ih u prekrasnu odjeću i stavljajući Im lijepi nakit. Nakon toga bi odao poštovanje božanstvima i plakao u zanosu dok je bio na podu. Ponudio bi Im ukusnu hranu i s velikim zadovoljstvom dijelio prasadam djeci uokolo.

Ponekad bi se igrao s božanstvima, a noću bi Ih držao blizu svojih prsa dok je spavao. Ponekad bi mu njegovi roditelji pokušali uzeti božanstva ili bi ga htjeli uključiti u druge aktivnosti, ali im on ne bi dopustio.

Mladi Jiva je nastavio služiti svoja božanstva posvećeno kroz tinejdžersko doba i jedne noći su mu se Krišna i Balarama pojavili u snu. Dok je zapanjeno gledao Njihovu ljepotu, pretvorili su se u oblike Gaure i Nitaija. Preplavljen zanosom, Jiva je pao na tlo i zagrlio Ih s velikom privrženošću. Gospo-

din Caitanya mu je rekao, “Samo prihvati utočište lotosnih stopala Gospodina Nitaija!” Ali onda mu je Gospodin Nityananda rekao, “Neka moj voljeni Gaura prabhu bude tvoj život i duša!” Odjednom su nestali, kao što su se i pojavili. Kad se sljedećeg jutra probudio, Jiva je odlučio napustiti dom i otići u Šri Vrindavana dhamu. Odmah je krenuo prema dhama, govoreći svima da ide tamo na školovanje.

Bhakti-ratnakara opisuje, “U zanosnoj ljubavi, Šri Jiva je hipnotizirano lutao, budeći znatiželju ostalih putnika na cesti. “Tko je ovaj mladić?”, pitali su se. “Vjerojatno je princ, tako zlatnopus poput cvijeta campake. Kako je lijep! Pogledajte njegove privlačne široke oči, nos, obrve, čelo, uši i kovrčavu kosu. Pogledajte njegov vrat, prsa, nokte i prste na lotosnim rukama! Koliko mu je struk lijep, koljena i noge” Svi su se divili vijencu od tulasija oko njegovog vrata i svetom koncu boje mlijeka oko njegovih prsa. Netko je rekao, ‘Dragi moj prijatelju, ne mogu ga prestati gledati. Volio bih da mogu umrijeti, odnoseći tako svu nesreću koja ga može zadesiti.’” (Bhakti-ratnakara 1.742-749)

Jiva je nastavio hodati dok nije došao u Navadvipu. Tamo je pronašao kuću Šrivasa Thakura. Gospodin Nityananda je boravio u njegovoj kući u to vrijeme i kad je čuo da je Jiva došao, rekao je da ga odmah dovedu. Vidjevši Gospodina, Jiva se srušio na tlo, nekontrolirano plačući. Gospodin Nityananda je stavio Svoja lotosna stopala na Jivinu glavu, a zatim ga zagrlio. Gospodin je zatim rekao Jivi, “Došao sam ovdje samo da bih tebe sreo”.

Nakon ovog susreta, Gospodin Nityananda odveo je Jivu na Navadvipa Mandala parikramu, događaj koji je Šrila Bhaktivinoda Thakura opisao u svojoj knjizi Navadvipa-dhamamahatmya. U Caitanya Caritamriti je opisano

ajna dila – sighra tumi yaha vrndavane
tomara vamse prabhu diya chena sei-stane

“Gospodin Nityananda prabhu je naredio, ‘Da, idi uskoro – za Vrindavanu. To je mjesto Šri Caitanya Mahaprabhu dodijelio tvojoj obitelji, tvom ocu i njegovoj braći, i stoga moraš odmah krenuti tamo.’ (CC Antya 4.234)

Kad je Jiva stigao u Vrindavanu 1535. godine, uzeo je utočište Šrila Rupa Gosvamija i osobno ga služio. Obojica su boravili na mjestu današnjeg Radha-Damodara hrama.

Jednom je ponosni učenjak tamo stigao, odlučan da pokaže svijetu da je najbolji i da će poraziti šestoricu gosvamija u raspravama. Prvo je prišao Šrila Sanatana Gosvamiju i oholo ga izazvao, “Porazit ću tvoje argumente i prisiliti te da potpišeš moju jaya patru (dokument koji priznaje pobjedu)!” Gledajući ga, Sanatana Gosvami je mogao odmah vidjeti da je taj čovjek potpuno izgubljen i da nema smisla s njim diskutirati, pa mu je diplomatski rekao, “Vidim da nema smisla pokušati poraziti veliku osobu poput tebe, pa ću odmah potpisati tvoju jaya patru!”. Učenjak je zapanjeno pomislio, “Nisam ni mogao sanjati da će biti ovako lako!” i zatim otišao susresti Šrila Rupa Gosvamija.

Budalasti učenjak je rekao Rupī, “Samo pogledaj! Porazio sam tvog duhovnog učitelja, Sanatana Gosvamija! Sad ću poraziti i tebe!” Čuvši ohole riječi ovog čovjeka, Rupa Gosvami je odmah razumio da nije vrijedno truda raspravljati se s njim, te mu je rekao, “I ja ću samo potpisati. Nisam sposoban raspravljati s nekim tvoje veličine!” Čovjek je mislio da su Rupa i Sanatana uplašeni raspravljati se s njim, te je pod utjecajem velikog ponosa otišao i do Jive Gosvamija. Pokazao je Jivi potpisane jaya patre i zahtijevao da je i on potpiše da bi njegova pobjeda bila potpuna.

Šrila Jiva Gosvami je ipak odlučio da mu je dužnost obraniti čast svojih ujaka i duhovnih učitelja i složio se raspravljati s njim. Jiva je toliko ozbiljno porazio ovog budalastog čovjeka da je on, pod utjecajem emocija, odmah izvršio veliku i malu nuždu. Jiva je zatim pokidao jaya patre i gledao čovjeka dok je poražen bježao.

Dok je boravio u Vrindavani, Šrila Jiva Gosvami je napisao većinu svojih knjiga. Šrila Prabhupada objašnjava, “Koliko znamo, Šrila Jiva Gosvami je sastavio i uredio barem dvadest i pet knjiga.” (za detalje, vidi CC Adi 10.85 smisao) Ukupno je napisao preko 400 000 strofa, uglavnom dok je živio u Radha-Damodara hramu.

Nakon odlaska drugih gosvamija, Šrila Jiva Gosvami je postao glavni u Gaudiya sampradayi i svojom je učenošću i čistoćom u svjesnosti Krišne uspostavio liniju autoriteta u svim krugovima. Car Akbar je postao toliko impresioniran

da mu je dao dozvolu da sagradi mnoge hramove, te mu je dao vlasništvo nad Radha-kundom i većinom područja današnjeg grada Vrindavana. Prije nego je napustio ovaj svijet Šrila Jiva Gosvami je rukom napisao svoju oporuku koja se smatra prvim legalnim dokumentom takve vrste u indijskoj povijesti. U Krišna lili, Šrila Jiva Gosvami je Vilasa manjari.

4. b) Samadhi i bhajana-kutira Šrila Rupa Gosvamija

Iako je Šrila Rupa Gosvami više povezan s Govindadevom, njegov bhajana kutira i samadhi se nalaze ovdje u temeljima hrama Radha-Damodara. Pojavio se na ovom svijetu oko 1489. godine u Ramakeliju u obitelji brahmana iz južne Indije. Oko 1514. godine susreo je Gospodina caitanyu prvi put.

Caitanya caritamrita opisuje kako su Rupa i Sanatana bili poznati kao Dabir Khasa i Sakara Mallika jer su bili u službi muslimanskog Nawaba Hussaina Shaha iz Bengala, i izvanjski prihvatili muslimanske običaje.

Prišli su Gospodinu Caitanyi s travkom u ustima, plaćući iz poniznosti i rekli Mu, “Gospodine, mi pripadamo najnižoj klasi ljudi i naši suradnici i naš posao je također najniže klase. Osjećamo se posramljeno ovdje pred Tobom.” (CC Madhya 1.189-196)

Gospodin Caitanya je duboko dirnut njihovom poniznošću odgovorio, “Moj dragi Dabir Khas, vas dvojica ste Moji stari

sluge. Moj dragi Sakara Mallika, od danas će vaša imena biti Šrila Rupa i Šrila Sanatana. Sad vas molim da odbacite vašu poniznost jer Mi se srce slama.” (CC Madhya 207-208) Gospodin je zatim stavio Svoje ruke na njihove glave, a oni su zauzvrat uhvatili Gospodinova lotosna stopala i stavili svoje glave pod njih.

Kratko nakon toga, Šrila Rupa Gosvami je napustio dom i krenuo prema Vrindavani s Anupamom, mlađim bratom i ocem Jiva Gosvamija. Putem je sreo Gospodina Caitanyu u Prayagu, gdje ga je Gospodin uputio u znanost o svjesnosti Krišne i opunomoćio ga da je propovijeda, kao što je opisano u CC Madhyi, 19. poglavlju. Rupa Gosvami je zatim nastavio prema Vrindavani da ispuni misiju koju je Šrila Sanatana Gosvamiju i njemu dao Gospodin Caitanya - da razotkriju zaboravljena mjesta zabava, ustoliče božanstva i obožavaju Ih, te da pišu literaturu opisujući i analizirajući proces predanog služenja u detalje, uključujući prikladne upute i zabrane.

Šrila Prabhupada opisuje u komentaru na CC Adi 10.84 da je Rupa Gosvami napisao mnoge knjige, od kojih su šesnaest knjiga vrlo popularne. Napisao je preko 100 000 strofa o svjesnosti Krišne i poznat je kao bhakti-rasacarya. U Krišnālīlī, on je Rupa manjari, glavna manjari koja pomaže Šrīmatī Radharānī i Gospodinu Krišni.

4. c) Samadhi Bhugarbha Gosvamija

Poput Madhu Pandita i Paramananda Bhattacharye, Bhugarbha Gosvami je bio učenik Šri Gadhadara Pandita iz Panca tattve. Njegov samadhi je odmah do samadhija Šrila Rupa Gosvamija, na desno. On i Lokanatha Gosvami su prvi bhakte koje je Gospodin Caitanya poslao u Vrindavana dhamu da započnu otkrivanje svetih mjesta. Rečeno je da mu je to ime dano jer je imao naviku mantrati u podzemnoj pećini (bhu znači zemlja, a garbha znači maternica ili skriveno mjesto, poput pećine).

Kad je Gospodin Caitanya poslao Lokanatha Gosvamija u Vrindavanu, Gadadhara Pandita i njegov učenik Bhugarbha su bili tu prisutni. Bhugarbha je željno prišao svom duhovnom učitelju i zatražio, “Molim te, budi milostiv i dopusti i meni da idem u Vrindavanu. Ovo je moja želja dugo vremena.” Čuvši ovo, Mahaprabhu je rekao, “Gadai, neka ide s Lokanathom”. Gadadhara se složio i rekao, “Idi s Lokanathom, budi sretan i putujući pričajte o Krišnininim zabavama”. Obojica su pala pred stopala Gospodina Caitanye i Gadadhara Pandita, dok su bhakte radosno uzvikivali Harijeva imena. U Krišna lili on je Nandimukhi, Madhumangalina sestra i bliski prijatelj Manjulali manjari, koja je Lokanatha Gosvami u Caitanya lili.

4. d) Šrila Prabhupadine sobe

Šrila Prabhupada je najistaknutiji predstavnik Šrila Rupa Gosvamija i Gospodina Caitanye i njegov bhajana kutir se nalazi ovdje u hramu Radha Damodara. Boravio je ovdje od 1959. godine kad je unajmio sobu za pet rupija mjesečno, sve dok nije otišao u Ameriku 1965. i tad je ISKCON nastavio unajmljivati njegove sobe sve do današnjih dana. Dvije sobe su s desne strane hramskog dvorišta. Jedna je bila njegova prostorija za boravak, a druga je kuhinja i prostorija za prihvatanje prasadama. Ta prostorija gleda u dvorište gdje se nalazi Šrila Rupa Gosvamijev samadhi i bhajan kutir.

Prije nego što je ovdje boravio, Šrila Prabhupada je živio u hramu Vamši Gopala, pokraj hrama Radha Gokulanande. Jednom ga je prilikom upravitelj hrama Radha Damodara upitao da mu iznajmi ove dvije prostorije. Prabhupada je osjećao da bi Radha Damodara hram bilo prikladnije mjesto za njega jer bi uzeo utočište Šrila Rupa Gosvamija i Šrila Jiva Gosvamija, te bi ga oni dalje inspirirali u njegovoj misiji propovijedanja. Ovdje se doselio kratko nakon što je prihvatio sannyasu 17. rujna 1959. godine.

Prabhupada je ispričao kako je jednom sanjao da su bhakte iz cijelog svijeta imali harinam oko samadhija Šrila Rupa Gosvamija, koji je također bio tu prisutan gledajući bhakte dok pjevaju. Iznenada, Šrila Prabhupada je vidio moćnu zraku svjetla kako izlazi iz Šrila Rupa Gosvamija i obasjava Šrila Prabhupada. Ovo je prihvatio kao osobnu milost veli-

kog acarye u svom životu i osjetio da ga lotosna stopala Šrila Rupe Gosvamija zovu k sebi.

Kad je otišao u Radha Damodara hram, uselio je u dvije prostorije koje se nalaze iznad ovih dviju današnjih prostorija, te se kasnije preselio u prizemlje. Čim se preselio, krenuo je s prevođenjem i komentarima na Bhagavad Gitu i Šrimad Bhagavatam. Često bi putovao u Delhi zbog tiskanja i dijeljenja svog časopisa Back to Godhead.

Prabhupada je uvijek meditirao na misiju koju mu je njegov duhovni učitelj Šrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura dao. Svaki dan kad bi prihvatio prasadam, gledao bi kroz prozor na samadhi Šrila Rupa Gosvamija i tako imao inspiraciju od velikog acarye. Molio se za njegovu milost. Rekao je da je baš ovaj dio hrama središte duhovnog svijeta. Mnogo puta je rekao, “Ja vječno prebivam u mojim sobama u Radha Damodara hramu”.

Boraveći u hramu Radha Damodara, Šrila Prabhupada bi često ustajao u jedan sat ujutro i radio na prevođenju i komentarima na Šrimad Bhagavatam. Završio je prva dva dijela prvog pjevanja tu i napisao Lako putovanje na druge planete. Zatim bi mantrao na japi u svojoj sobi ili do samadhija Šrila Rupa Gosvamija. Oko deset sati ujutro bi otišao na daršan s božanstvima u druge hramove, te bi kupio namirnice, a zatim bi se oko 11 sati vratio i pripremio ručak u svom poznatom kuhaču od tri dijela; jedan za dhal, jedan za rižu, a treći za sabji. Sve bi kuhao na kerozinu.

Prihvatio bi maha prasadam za ručak iz Radha Damodara hrama i nakon jela kratko odmorio prije nego bi nastavio s pisanjem. 1964. godine organizirao je tu za Janmastami i veliki festival, kojem su prisustvovali guverner Uttar Pradesha i druge poznate osobe. U siječnju 1965. napustio je ovaj hram i otisao u Delhi na šest mjeseci da se pripremi za put u Ameriku gdje je osnovao Međunarodno društvo za svjesnost Krišne.

5. Rādhā-Rāmana

5. Radha-Ramana

Radha-Ramana je vrlo zanosno božanstvo. Izvorno Ga je obožavao Gopala Bhatta Gosvami, jedan od šestorice gosvamiya Vrindavane, iako je prije toga On bio u obliku Damodara šalagrama šile. Šalagrama šile su božanstva Svevišnje Božanske Osobe u obliku crnog kamenja i imaju različite oznake na sebi pomoću kojih se prepoznaju kao određeni oblici Gospodina.

Gopala Bhatta je obožavao šalagrama šile, ali je iznutra imao želju obožavati tradicionalni oblik božanstva Gospodina Krišne poput drugih gosvamiya, Rupe i Sanatane i njihovog prijatelja Madhu Pandita koji su obožavali Govindu, Madana-mohana i Gopinatha.

Jednog dana imućni je bhakta posjetio Vrindavanu i sreo Gopala Bhatta Gosvamiya. Bhakta je želio dati donaciju i ponudio je Gopali da će mu pokloniti sve vrste odjeće i ukrasa za njegovo osobno božanstvo, ne znajući da Gopala obožava šile. Gopala je objasnio da ne bi mogao koristiti te predmete u svojoj puji i ljubazno odbio čovjeka. Bio je Nrisimha caturdaši, dan pojave Gospodina Nrisimhadeva i te noći je Gopala Bhatta Gosvami duboko razmišljao kako bi bilo lijepo

kad bi mogao imati uobičajeni oblik božanstva Gospodina i obožavati Ga s lijepom parafernalijom koju mu je bhakta ponudio nabaviti.

Što je više razmišljao o tome, u umu mu se pojavila misao, «Moj Gospodine, kad si se pojavio kao Gospodin Nrisimha-deva, izašao si iz stupa i stoga, zašto se ne bi mogao pojaviti iz jednog od ovih kamenja? Vrlo si naklonjen Svojim bhaktama i molim Te, budi milostiv i ispuni mi ovu želju!» Na njegovo čuđenje i zadovoljstvo, kad se sljedećeg jutra probudio, njegova Damodara šalagrama šila se pretvorila u božanstvo Radha-Ramana.

Gopala Bhatta je želio obožavati božanstvo koje je kombinacija Madana-mohana, Gopinatha i Govinde, i dok je zapanjeno proučavao ovaj privlačni oblik svog novog božanstva, primijetio je da mu je želja bila potpuno ispunjena. Pomislio je, “Ima stopala Madana-mohana, lice Govinde i prsa Gopinatha!”

Danas, ako pažljivo promotrimo lotosoliki oblik Šri Šri Radha-Ramana, možemo vidjeti da je ovo zasigurno istina. Radha-Ramana ima hrabri stav. Njegova su prsa istaknuta, transcendentalno se pravi važan Svojim izgledom, a Njegovo tijelo nema znakova da je izrezbareno. To podupire činjenicu da je samomanifestiran. Čak ima i jako osobne detalje poput malenih zubi i noktiju. Jako je izuzetan među drugim oblicima božanstava i direktno je Svevišnji Gospodin kao osoba. Njegovu izuzetnu prirodu opisuje dobro i priča kad je dijete

iz jedne obitelji pujarija gurnulo slamčicu kroz glavu Radha-Ramana, kroz jedno uho i kad je izašla na drugo uho pojavila se krv. Sljedeći dan, dijete je bilo u velikoj boli i iskašljavalo je krv.

Za vrijeme napada muslimana hram Radha-Ramana je ostao nedirnut jer su vojnici mislili da je to obična kuća. Tako Radha-Ramana nikad nisu odveli iz Vrindavana, za razliku od većine drugih božanstava.

Kad gledamo u oltar ne vidimo božanstvo Šrimati Radhara-ni. S jedne Krišnine strane nalazi se neka odjeća, nakit, kruna za Nju, ali ona nije ispoljena izvanjskom pogledu. Ipak, kao bhakte, prihvaćamo da je Ona sigurno tu jer nikad ne napušta Svog voljenog Gospodina.

Dan pojave Radha-Ramana se slavi dan nakon Nrisimha caturdasija i kupa Ga se s pet stotina litara mlijeka pomiješanog s mnogim povoljnim tvarima. Mjesto pojave je u temeljima samadhija Gopala Bhatta Gosvamija, što je nekoliko metara zapadno od glavnog hrama.

5. a) Samadhi Gopala Bhatta Gosvamija

Šrila Gopala Bhatta Gosvami se slavi u Bhakti-ratnakari, “O moj prabhu, Šri Gopala Bhatta Gosvami, bumbaru na lotosnim stopalima Gospodina Gaurange! Ti si sunce koje uništava tamu iluzije, ocean milosti i najuzvišeniji brahmana. Ti

si sin Šri Venkata Bhatte i vrijedni dragulj božanske ljubavi i predanosti. Ti uništavaš bijede svijeta i ponovno budiš sreću ljudi pogođenih bijedama. O Gospodaru, spasi me! O moj prabhu, Šrila Gopala Bhatta, bumbaru na lotosnim stopalima Mahaprabhua, ti si najvještiji bhakta Gospodina.” (Bhakti-ratnakara 1.2-3)

Gopala Bhatta je bio mali dječak koji je živio u Šri Rangamu u Južnoj Indiji kad je Gospodin Caitanya prolazio tuda oko 1511. godine. Gospodin je boravio kod Gopalinih roditelja, a dječak Ga je lijepo služio i skrbio za Njegove potrebe s velikom pažnjom i brigom. Gopala je bio toliko inspiriran da je htio odmah otići s Gospodinom Caitanyom i ostaviti svoj dom, ali mu je Gospodin naredio da ostane i brine se za roditelje, obećavši mu da kad se oni vrate Krišni, Gospodin će se pobrinuti da dođe u Vrindavanu. Tad ga je Gospodin Caitanya inicirao.

Kasnije, nakon nekog vremena, kad je Gopala imao oko tri-deset godina, njegovi su roditelji napustili ovaj svijet, a on je odmah napustio dom i krenuo za Vrindavanu. Nadao se da će tamo sresti Gospodina Caitanyu, ali kad je stigao razočarao se jer je Gospodin ranije bio tu, a sad se vratio u Puri. Ipak, Gospodin Caitanya, znajući da će Gopala doći, ostavio je Svoju asanu i nešto Svoje odjeće za njega kod Šrila Rupe Gosvamija i Šrila Sanatana Gosvamija. Rekao im je da prihvate Gopala kao svog mlađeg brata i pobrinu se za njega u svakom smislu. Tako su njih troje postali bliski i doživotni prijatelji.

Rečeno je da nakon što je Gospodin Caitanya napustio ovaj svijet, pojavio se u snu Gopala Bhatte i rekao mu da može nadići osjećaj odvojenosti od Njega, ako ode na hodočašće u Nepal. Gopala je bio iznenađen kad je to čuo, ali je tako učinio i u Nepal je posjetio rijeku Gandaki, poznatu kao izvor šalagrama-šila. Gopala se kupao u rijeci i napunio svoju posudu, ali kad je pogledao, unutar nje se nalazilo nekoliko šila. Izlio je vodu nazad u rijeku, vratio šile i ponovno napunio posudu. Opet je bila ispunjena šilama. Ispraznio ju je i napunio po treći put i vidio da se ovaj put dvanaest šila nalazilo u njoj. Sjetivši se sna Gospodina Caitanye, prihvatio je ovaj neobičan događaj kao Gospodinovu posebnu milost i odlučio se vratiti u Vrindavanu i obožavati Ih kao svoja osobna božanstva.

Kao što je već navedeno, Radha-Ramana se pojavio iz jedne od tih dvanaest šila, a Gopala Bhatta Gosvami Ga je lijepo obožavao pod nadzorom Šrila Rupa Gosvamija, tamo gdje je današnji hram Radha-Ramana.

Autor Bhakti-ratnakare piše, “Odajem poštovanje Šri Gopala Bhatta Gosvamiju koji je postao zadovoljan ljubavlju i prijateljstvom Sanatana i Rupa Gosvamija i koji uvijek ostaje usredotočen u službi Šri Radha-Ramanu. Neki su pokušali opisati djelatnosti Gopala Bhatte, ali mnogi nisu uspjeli. Tko god pokuša osporiti duboko ukorijenjenu vrijednost njegovog života bit će proglašen krivim. Čak i veliki pjesnici nisu uspjeli opisati cijeli život i djelatnosti Gopala Bhatte.” (Bhakti-ratnakara, 1.208-211)

Rečeno je da se Radha-Ramana, vezan ljubavlju, Gopala Bhatti razotkrio u obliku Gospodina Gaurasundare. Bio je mlad i toliko lijepo obučen da je očarao cijeli svemir. Njegova je ljepota bila daleko veća od Kupidove. Vidjevši divotu Gospodina Gauracandre, Gopalino srce se preplavilo zanosom i povikao je, “Što sam vidio?!” dok je padao u nesvijest. Koja god je želja bila prisutna u srcu Gopala Bhatte, Radha-Ramana bi je odmah ispunio. Osobne stvari Gospodina Caitanye koje je ostavio Gopala Bhatti još su uvijek prisute u hramu Radha-Ramana.

Gopala je bio veliki autoritet za spise. Šrila Prabhupada kaže u Šri Caitanya Caritamriti, “Kad je Krišnadasa Kaviraja Gosvami dobio dozvole od svih vaišnava prije pisanja Šri Caitanya Caritamrite, Gopala Bhatta Gosvami mu je također dao blagoslove, ali ga je zamolio da njegovo ime ne spominje u knjizi. Stoga je Krišnadasa Kaviraja Gosvami vrlo oprezno spomenuo Gopala Bhatta Gosvamija u jednoj ili dvije strofe Caitanya Caritamrite.

Šrila Jiva Gosvami je napisao na početku Tattva-sandarbhe, ‘Bhakta iz Južne Indije, rođen u obitelji brahmana, vrlo intiman prijatelj Rupe Gosvamija i Sanatana Gosvamija napisao je knjigu koju on nije kronološki sastavio. Stoga ja, maleno živo biće poznato kao jiva, pokušavam složiti ove događaje u knjizi kronološki, savjetujući se s uputama velikih osoba poput Madhvacarye, Šridhara Svamija, Ramanujacarye i drugih starijih vaišnava u učeničkom naslijeđu.’ Na početku Bhagavata-sandarbhe postoje slične izjave Šrila Jive Gosva-

mija. Šrila Gopala Bhatta Gosvami je sastavio knjigu nazvanu Sat-kriya-sara-dipika, editiranu Hari-bhakti-vilasu, napisao je uvod u Sat-sandarbh i komentar na Krišna-karnamritu, te ustoličio božanstvo Radha-Ramana u Vrindavani.” (Caitanya Caritamrita Adi 10.105 smisao). U Krišna lili, Gopala Bhatta Gosvami je Guna Manjari.

6. *Radhā-Gokulananda*

6. Radha-Gokulananda

Radha Gokulananda mandir je maleni hram udaljen oko 200 metara na lijevo od Radha Ramana hrama kad se osoba nalazi ispred njega okrenuta prema glavnom ulazu. Glavno božanstvo ovdje je Gokulananda kojeg je ustoličio Šrila Višvanatha Cakravarti Thakura, jedan od velikih Gaudiya vaišnavskih acarya i komentatora. On je maleno božanstvo Krišne samo za sebe, bez ispoljenog oblika Šrimati Radhara-ni do Njega.

Postoji veći broj važnih božanstava na oltaru. Na najvišoj razini s lijeva je pratibhu oblik Gospodina Caitanye kojeg je obožavao Narottama das Thakura. Po sredini su pratibhu oblici Radha-vinoda Lokanatha Gosvamija, a na desno se nalaze Radha Vijaya Govinda, voljena božanstva Baladeva Vidyabhušana. Na nižoj razini s lijeva je Gokulananda, a s desne je Govardhana šila Gospodina Caitanye.

U Caitanya Caritamriti je opisano kako je Gospodin Caitanya dobio Govardhana šilu zajedno s malenim vijencem od gunja bobica, koje Mu je dao bhakta Šankarananda Sarasvati koji se vratio iz Jagannatha purija, nakon što je posjetio Šri Vrindavana dhamu. Gospodin je bio jako zadovoljan ovim

poklonima i počeo je obožavati šilu s velikom privrženošću. Stavio bi šilu do Svog srca, a ponekad je držao blizu Svojih očiju. Ponekad bi mirisao šilu, a ponekad je stavio na Svoju glavu. Govardhana šila je uvijek bila vlazna od suza ljubavi prema Bogu, a uistinu bi Gospodin Caitanya ponekad kupao šilu govoreći, “Ovaj kamen je samo tijelo Gospodina Krišne”.

Caitanya Mahaprabhu se tri godine brinuo o šili, a zatim ju je dao Ragunatha das Gosvamiju. U komentaru na ovaj dio Caitanya Caritamrite, Šrila Prabhupada iznosi jako zanimljiv zaključak o transcendentalnoj prirodi svjesnosti Krišne, “Ponekad zavidni ljudi zaključuju da pošto Ragunatha das nije rođen u obitelji brahmana, Šri Caitanya Mahaprabhu mu nije dao pravo da direktno obožava božanstvo, već mu je dao kamen s Govardhana. Ova vrsta razmišljanja je naraki tj paklena.

Kao što je rečeno u Padma Purani, arcyē visnau sila-dhir, gurusu nara-matir vaisnave jati-buddhih... yasya va naraki sah, ‘Ako osoba razmišlja da je šalagrama šila samo običan kamen, da je duhovni učitelj običan čovjek ili da je čisti vaišnava koji propovijeda kult bhakti po cijelom svijetu samo član neke kaste ili materijalne podjele društva, smatra se da je kandidat za pakleni život’. Kad je Šri Caitanya Mahaprabhu objasnio da Govardana šila, kamen s Govardhana, nije različit od tijela Šri Krišne, Svevišnje Božanske Osobe, indirektno je savjetovao takve budalaste osobe da ne budu zavidne na vaišnavu koji pripada različitoj kasti ili sekti. Vaišnavu treba prihvatiti kao transcendentalnu osobu. Tako ljudi biti spaše-

ni, inače im je zagarantiran pakleni život.” (CC Antya 6.294 smisao)

Ragunatha das Gosvami obožavao je nekoliko godina tu Govardhana šilu i s vremenom je ona dana Višvanatha Cakravarti Thakuru. Sad se ta šila nalazi u hramu Radha Gokulananda.

6. a) Samadhi Lokanatha Gosvamija

Odmah na lijevo do hrama Radha Gokulanande nalazi se vrt sa samadhijsima. Glavni među njima je samadhi Lokanatha Gosvamija koji je i povijesno gledano stariji vaišnava. Živio je na istom mjestu, tako da je ovo i njegov bhajana kutira. Lokanatha Gosvami je živio ovdje mnogo godina, te je čak bio prisutan nakon odlaska Šrila Rupa i Šrila Sanatana Gosvamija.

Ne zna se točno kad se pojavio na ovom svijetu, iako se zna da je bio stariji od sve šestorice gosvamija. Rodio se u Talakhadi pokraj Jessore, u Bangladešu, u obitelji brahmane Padmanabha Bhattacharye, koji je bio osobni pratioc Advaita Acarye. Lokanathin brat se zvao Pragalbha Bhattacharya, a njegovi potomci još uvijek žive u Talakhadi.

U ranim danima, Lokanathu materijalni život nije zanimao, te je ubrzo nakon odlaska svojih roditelja, napustio dom i otišao sresti Šri Caitanyu Mahaprabhua. Došao je nekoliko

dana prije nego je Šri Caitanya Mahaprabhu uzeo sannyasu. Narottama vilasa opisuje, “Milost Gospodina se obilno spustila na Lokanatha dok je boravio u Nadiji. Ipak, nakon nekog vremena Gospodin Caitanya je zatražio da ode u Vraju. Lokanatha je mogao razumjeti Gospodinov um, i znao je da će uskoro uzeti sannyasu, te je stoga scena odlaska Lokanatha neopisivo patetična. Napuštanje Gospodinovog društva je njemu bilo nepodnošljivo. Potpuno utučen Lokanatha je krenuo na put u društvu Bhugarbha Gosvamija.

Neprestano plaćući, put pred njima je postao nevidljiv, te su tako u pet dana proputovali dužinu koja se pređe u jednom danu. Nakon što su neko vrijeme putovali, primili su vijesti koje su im slomile srce. Mahaprabhu je prihvatio sannyasu, umirio Svoje pratioce i otišao u Nilacalu. Lokanatha je jado kovao, znajući da je Njegova prelijepa kovrčava kosa ošišana.” (Narotamma Vilasa, prva vilasa)

Nakon što su došli u Šri Vrindavana dhamu, Lokanatha i Bhugarbha su hodali od šume do šume, kušajući transcendentalnu atmosferu. Vijest o dolasku dvojice brahmana se brzo pročula u Vraji. Oduševljeni ljepotom i izgledom Lokanatha i Bhugarbhe, stanovnici ih nisu prihvatili za obične ljude. Komentirali su da su ova dva sannyasija izuzetno uljudna i kulturna i ništa kod njih nije bilo uobičajeno, te su savjetovali svima da obožavaju Krišnu s predanošću. Stoga su se njihove slave raširile na daleko i na široko, te su čak ljudi iz dalekih mjesta donijeli različiti prasadam dvojici prijatelja. Tako su postali život ljudi Vraje. Unatoč njihovoj

popularnosti, ostali su potpuno ravnodušni prema materijalnom životu. Lokanatha i Bhugarbha su živjeli u duhovnoj odvojenosti u Šri Vrindavana dhama.

Boravili su na veći broj mjesta u gradu Vrindavani, među kojima su Umarao i Khadiravana, gdje se nalazi bhajana kutira Lokanatha gosvamija u kojem se njegovo božanstvo Gospodina Caitanye još uvijek obožava.

Bhakti-ratnakara opisuje da kad je Lokanatha bio u Umarau, Gospodin Caitanya se pojavio pred njim prerušen kao seoski dječak s božanstvom Krišne u rukama. Stavio je božanstvo u Lokanathove ruke i odmah nestao. Božanstvo mu je reklo, “Živim u šumi pokraj Kišori-kunda u selu Umarao. Znam da nisi zadovoljan, pa sam ti došao Sam, bez ičije pomoći. Sad Me, molim te, nahrani!” Lokanatha je bio preplavljen i samo je stajao dok su mu suze tekle iz očiju.

Kad je smirio um, Lokanatha je pripremio nešto hrane za Krišnu i ponudio Mu je. Zatim je pripremio krevet od cvijeća i polegnuo Ga, te hladio lepezom napravljenom od lišća stabla. Nazvao je božanstvo Radha-vinoda.

Lokanatha gosvami je napravio malu torbicu koja je služila kao hram Radha-vinodi i nosio ju je gdje god bi išao. torbica je uvijek isijavala transcendentalno svjetlo, a kad bi Lokanatha hodao, jednom bi rukom masirao tijelo božanstva i mantrao na japi.

Radha-vinoda je sad u Jaipuru, ali Njihovi pratibhu oblici su ovdje u hramu Radha Gokulanande, na središnjem oltaru, na najvišoj razini. U Jaipuru, Njihov hram je iznad ravnine zemlje na glavnoj cesti, nasuprot Tripoli vrata gradske palače. Tamo se nalazi nadstvođen prolaz s Njihovim imenima na hindiju. Njihov hram je privatna kuća, a bengalski brahmane pujariji Ih obožavaju. Rečeno je da je Lokanatha gosvami u Krišna lili Manjulali manjari.

6. b) Samadhi Narottama das Thakura

U vrtu samadhija Radha Gokulanande nalazi se pušpa samadhi Šrila Narottama das Thakura. Tu se nalaze njegovi osobni predmeti poput cvjetnog vijenca kojeg je nosio kad je odlazio s ovog svijeta, nešto njegove odjeće, kaupina i nešto japa brojanka.

Rečeno je da kad je Gospodin Caitanya posjetio Ramakeli i susreo se s Rupa i Sanatana gosvamijima, pogledao je preko rijeke do susjednog sela Kethuri i poviknuo, "Narottama! Narottama!" U ovom selu se Narottama das Thakur rodio 1534. godine, kratko nakon Gospodinovog odlaska s ovog svijeta. Njegov otac se zvao Krišnananda Datta i on je bio kralj Khetri područja, a ime njegove majke je bilo Narayani.

Iako je Narottama odrastao u kraljevskom okruženju, uvijek je bio usredotočen u svjesnosti Krišne i žudio je da napusti dom te se posveti Gospodinu. Osjećao je da je njegov dom

poput zatvora i valjao bi se po podu uzvikujući, “O Gauranga, Nitai, Advaita, moji gospodari! Molim vas, spasite me ovog pakla!” Rečeno je da je za vrijeme ovog razdoblja dobio društvo bhakte koji se zvao Krišnadasa koji bi ga svaki dan posjetio i pričao mu o zabavama Gospodina Caitanye i Gospodina Nityanande, te o Njihovim velikim bhaktama poput Šrinivasa acarye. Tako je Narottama razvio duboku privrženost prema Šrinivasi.

Nakon nekog vremena njegov je otac sa svojim ljudima otišao na poslovni put, a Narottama je uspio pobjeći od kuće i krenuti prema Vrindavani. Dok se približavao Vrindavani, raspitivao bi se kod sadhua, “Je li Vrindavana daleko?” Oni bi se nasmijali i rekli neka nastavi još malo naprijed. Konačno je stigao pred vrata velikog hrama i upitao bhakte, “Koji je ovo hram?” Oni su odgovorili, “Ovo je hram Radha Govinde. Narottama se popeo stepenicama do glavnih vrata, a zatim je pao u nesvijest na pod pri ulazu u hram. Kad se vratio u izvanjsku svjesnost, vidio je sannyasija koji kleči pred njim okružen mnogim drugim bhaktama. Sannyasi ga je upitao, “Koje je tvoje ime?” Narottama je odgovorio, “Zovem se Narottama. Tko si ti, Maharaja?” Sannyasi je odgovorio, “Moje ime je Jiva gosvami”.

Srila Jiva gosvami se već brinuo o Šrinivasa acaryi koji je ranije stigao u Vrindavanu, a sad je također uzeo Narottamu po svoje okrilje. Ipak, nakon kraćeg vremena, Narottama je ugledao Lokanatha gosvamija i odmah razumio da je ovo osoba koju želi za duhovnog učitelja. Prišao je Lokanathi i

zatražio inicijaciju od njega, ali Lokanatha se nasmijao i odbio ga. “Tko si ti? Izgledaš kao prinčev sin.” Narottama je opisao svoj život i Lokanatha mu je rekao, “Ne mogu te prihvatiti. Ti si sin kralja. Ja ne mogu nikoga prihvatiti. Stoga, molim te, priđi nekome drugome za inicijaciju”.

Narottama je tad počeo tajno služiti Lokanatha gosvami-ja. Svako jutro kad bi Lokanatha gosvami ustao i otišao do obližnje Yamune da se okupa, Narottama bi ušao u njegov bhajana kutir i počistio ga. Zatim bi nakon što se Lokanatha vratio s Yamune, otišao do rijeke i počistio mjesto gdje je Lokanatha izvršavao veliku i malu nuždu.

Nakon godinu dana, Lokanatha gosvami je odlučio saznati tko mu to pomaže, te se jednog jutra nakon odlaska iz svog kutira sakrio u grmlje i gledao Narottama dok čisti. Lokanatha ga je uhvatio za ruku i upitao, “Zasto ovo radiš?” Narottama ga je preklinjao, “Molim te, prihvati me. Ti si moje jedino utočište”. Tad se Lokanatha gosvami složio i prihvatio ga za učenika.

6. c) Samadhi Ganganarayana Cakravatrija

Ganganarayana Cakravatri bio je glavni učenik Šrila Narottama das Thakura. Nemamo točne informacije kad se rodio. Uglavnom je poznat po svom odnosu s Narottamom kad su bili u Kethuriju, nakon što se Narottama vratio iz Vrindavane.

U tim danima hindu zajednica je bila jako striktna u vezi kastinskog sustava. Ganganarayana je dolazio iz poznate brahmanske obitelji i naslijedio je tradicije svoje kaste, ali nakon što je sreo Rama Krišnu i Hariramu, dvojicu Narottaminih učenika i čuo kako poražavaju kastinske brahmane, te uspostavljaju čistu bhakti kao vrhovnu istinu, postao je privučen Narottamom i duboko žalio nad svojom vezom s kastinskim brahmanama. Jedne noći u snu mu je Narottama rekao, “Ti si moj sluga. Stoga, molim te, ne jadikuj. Sve tvoje želje bit će ispunjene. Sutra kad se okupaš u Gangi, vidjet ćeš me. Tad ćemo opet razgovarati”.

Sljedećeg jutra, kad je susreo Narottamu, kao što je bilo predskazano u snu, pao je pred njegova lotosna stopala i postao njegov učenik.

6. d) Samadhi Šrila Višvanatha Cakravarti Thakura

Šrila Višvanatha Cakravarti Thakura se pojavio u ovom svijetu oko 1638. godine u obitelji brahmana u području Radhadheša u Zapadnom Bengalu, u području gdje ne teče rijeka Ganga. U svom djetinjstvu studirao je sanskrit, a nakon što se preselio u područje Murasidabada, nedaleko od Mayapura, proučavao je bhakti šastre pod vodstvom svog duhovnog učitelja Radha-Ramana cakravartija.

Nakon završetka studija, njegovi roditelji su dogovorili njegovu ženidbu, ali on je imao jako malo želje za obiteljskim

životom. Nakon kratkog vremena napustio je dom i otišao u Vrindavanu, gdje je ostao do kraja svog života. Često se selio po području Vraje, te se na kraju smjestio na Radha-kundi. S vremenom je prihvaćen za vođu Gaudiya vaišnavske sampradaye tog doba. Šrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura je jednom rekao, “Višvanatha Cakravarti Thakura je bio zaštitnik, čuvar i acarya za vrijeme srednjeg perioda povijesti razvoja Gaudiya vaišnavizma (1600-1700).”

Pisao je mnogo te su neka od njegovih djela Šri Krišna-bhavanamrita, Sankalpa-kalpa-druma, Camatkara-candrika, Prema samputa, Gauranga lilamrita, Madhurya kadambini, te mnoge druge knjige. Također je napisao i mnoge komentare među kojima su najpoznatiji komentari na Šrimad Bhagavatam i Bhagavad gITU.

Šrila Prabhupada je jako cijenio komentar Šrila Višvanatha Cakravarti Thakura na BG 2.41. U svom komentaru Šrila Višvanatha Cakravarti Thakura kaže, «Najbolja vrsta inteligencije koju mogu imati je inteligencija u službi predanosti. Inteligencija se može nazvati «usredotočena» kad je koncentrirana na upute mog duhovnog učitelja, kao što su pjevanje Svetih imena, sjećanje na Gospodinove djelatnosti i izvršavanje službi Gospodinovim stopalima.

Upute mog duhovnog učitelja su moja sadhana i moj život, i na početku i na savršenim nivoima bhakti. Želim samo slijediti te upute i ne prihvaćam ništa drugo kao svoje životno djelo, čak ni u snovima. Mogu biti sretan ili uznemiren, ovaj

materijalnij svijet može postojati ili biti uništen, ali mene ništa to ne zanima. Za mene nema gubitka. Samo trebam izvršavati upute duhovnog učitelja.» Kad je Šrila Prabhupada pročitao ovaj komentar, rekao je da ga je dotaknuo jako duboko i vidjeli smo koliko je često spominjao princip posvećivanja svog života službi za duhovnog učitelja. Šrila Višvanatha Cakravarti Thakura napustio je ovaj svijet oko 1704. godine.

7. Rādhā-Śyāmasundara

7. Radha-Šyamasundara

Hram Radha Šyamasundara utemeljio je Šyamananda pandit, intimni pratilac Narottama Das Thakura i Šrinivas Acarye. Njegovo božanstvo je u stvari maleno božanstvo s naše desne strane na oltaru, ponekad zvano Lala-Lali (Dječak i Djevojčica), a velika božanstva na glavnom oltaru su poznata kao Radha Šyamasundara. Ustoličio ih je i obožavao Šrila Baladeva Vidyabušana.

Malog Šyamasundaru je Šyamanandi dala Šrimati Radharani 1578. godine za vrijeme poznate zabave u Seva-kunju, a za božanstvo Šrimati Radharani uz Njega je rečeno da je samomanifestirano božanstvo koje je Maharaja iz Bharatpura dao Šyamanandi prabhau 1580. godine. Kad je Šrimati Radharani stigla, ceremonija vjenčanja izvršena je na dan Vasanta pancami.

7. a) Šyamananda Pandita

Šyamananda se pojavio u selu Dhandešvara oko 1535. godine. Njegovi roditelji su bili brahmane Šri Krišna Mandala i Šrimati Durika. Rečeno je da je on njihovo treće dijete,

nakon što su izgubili dva sina. Zbog nesretnih okolnosti koje su okruživale obitelj, ljudi su mu dali ime Dukhi, što znači "bijedan" jer su mislili da ako ima loše ime, polubog smrti Yamaraja neće biti privučen da ga odvede u ranoj životnoj dobi, kao što se dogodilo s njegovom braćom.

Bio je lijepi dječak i svatko u selu je bio njime očaran. Pokazao je veliku odlučnost u učenju, te je naučio sanskrit jako brzo. Radije bi se posvetio učenju nego igri sa svojim prijateljima. Kad bi čuo zabave Gospodina Caitanye i Gospodina Nityanande, suze bi mu tekle iz očiju i glasno bi izgovarao Njihova imena.

1553. godine, kad je Dukhi postao dovoljno zreo, roditelji su mu rekli da je vrijeme za inicijaciju. Mladić im je rekao da je već odlučio uzeti utočište Hridaya Caitanya prabhua iz Ambike koji je bio učenik Gauridasa pandita, jako bliskog pratioca Gospodina Caitanye. Dukhi je ispričao svoj život Hridaya Caitanyi koji je duboko bio dirnut njegovim odlikama. Nakon što ga je prihvatio za učenika, dao mu je ime Dukhi Krišnadasa. Nakon nekog vremena Hridaya Caitanya mu je rekao da ode u Vrindavanu i primi upute od Šrila Jiva gosvamija, te će tako sve njegove želje biti ispunjene.

Dukhi Krišnadasa stigao je u Vraju 1566. i pronašao Šrila Jiva gosvamija koji je već podučavao Šrinivasa Acaryu i Narottama das Thakura kompleksnosti službe predanosti. Šya-mananda im se pridružio i ubrzo se razvila čvrsta veza između ovo troje bhakta.

Dukhi Krišnadasa je dobio službu svakodnevnog čišćenja šumaraka na području Seva-kunje i postojano ju je obavljao. Svaki bi dan započeo valjanjem u prašini Vraje, a zatim bi je čistio metlom i kurpom (alatkom za struganje), dok bi pjevao devocijske pjesme slaveći Božanski par. Jednog je dana, u dubokoj meditaciji na ljubavne zabave Šrimati Radharani i Gospodina Krišne dok je čistio pod stablima, naišao u pijesku na sjajnu zlatnu nanogvicu s prelijepim plavim draguljima. Razmišljao je, “Čije bi ovo moglo biti? Ovo mjesto se nalazi usred šume. Nema ovdje bogatih dama koje žive u blizini. Ova nanogvica pripada Šrimati Radharani!” Čim ju je dotaknuo, preplavio ga je božanski zanos.

Tako je i bilo. Šrimati Radharani je uživala u ljubavnim zabavama s Krišnom kad joj je nekako nanogvica otpala sa stopala. Lalita devi je krenula da je pronade, ali kad je stigla na to područje, vidjela je Dukhi Krišnadasa kako je drži i pažljivo razgledava. Zabrinula se kako će je dobiti, te se prerušila u staru gospođu i prišla Dukhi Krišnadasu. Rekla je da je njeno ime Radhadasi i objasnila da je njenoj snahi ispala nanogvica, te se vratila da je pronade. Dukhi Krišnadasa je znao bez sumnje da je nanogvica vlasništvo Šrimati Radharani, te je odgovorio Laliti, “Kako siromašna žena poput tebe ima tako bogatu snahu koja ima ovakvu nanogvicu? Dat ću je samo njoj, kad je osobno vidim!”

Lalita mu je zatim rekla neka pođe s njom da sretne njenu snahu i povela ga je do Lalita künde u sredini Seva kunja, te ga uronila u svete vode. Dukhi Krišnadasa je izašao iz vode

preobražen u obliku manjari, Kanake manjari. Kanaku je Lalita zatim dovela u društvo Šrimati Radharani, te joj je prišla da joj stavi nanogvicu na stopalo. No, prije toga je Šrimati Radharani uzela nanogvicu iz njene ruke i pritisla njom Kanakino čelo, ostavljajući tako duboki utisak na koži Kanake.

Šrimati Radharani je zatim rekla, “Danas si učinila jako važnu službu za Mene. Molim te, dopusti Mi da ti uzvratim”. Stvorila je malo božanstvo Šyamasundare iz Svog srca i dala joj ga preko Lalite devi. Dok je Lalita davala božanstvo Kanaki, rekla joj je, “Od danas ćeš biti poznata kao Šyamananda, onaj koji daje veliko blaženstvo Šrimati Radharani.”

Kad se Dukhi Krišnadasa vratio izvanjskoj svjesnosti primijetio je otisak nanogvice na svom čelu, ime Šyamananda je bilo napisano na njegovim prsima, njegova kurpa je pretvorena u zlato, a maleno božanstvo Šyamasundare se nalazilo do njega. Otišao je do Jiva gosvamija i sve mu ispričao. Jiva gosvami je bio jako sretan. Kao što je Lalita izjavila, od tog dana Dukhi Krišnadasa je postao poznat kao Šyamananda. Na žalost, poruka se krivo prenijela, te je Hridaya Caitanya prabhu čuo da ga je Dukhi Krišnadasa odbacio i neovisno prihvatio drugo ime i drugačiji tilak, te je Hridaya Caitanya odmah došao u Vrindavanu s mnogo vodećih bhakta tog vremena, da vide što se uistinu dogodilo.

Održao se veliki sastanak, na kojem se Hridaya Caitanya prabhu zavjetovao da će skinuti tilak sa Šyamanandinog čela i ime s njegovih prsiju. Pokušao je odstraniti utiske, ali oni

su postajali još jasniji i sjajniji. Dok se ovo događalo, svi su bhakte spoznali da je Šyamanandina priča istinita.

7. b) Baladeva Vidyabhušana

Baladeva Vidyabhušana bio je upravitelj hrama Radha Šyamasundara nekoliko godina i odgovoran za ustoličenje i početno obožavanje velikih božanstava na glavnom olatru. Pojavio se početkom 1700-ih u Balešvaru pokraj Remune u Orissi, kao sin trgovca. Nakon početkog obrazovanja, odlučio je da ne želi nastaviti s radom u trgovini svog oca, već se želi posvetiti proučavanju šastra i postati učenjak Vedante. Napustio je dom i putovao po Indiji dok konačno nije došao u Karnataku i tu boravio u ašramu nekih Madhvacaryinih sljedbenika. Tu je proučavao Madhvinu filozofiju tattva-vade, te tako postao moćni propovjednik.

Kasnije je nastavio svoje putovanje i vratio se u Orissu u Jagannatha puri gdje je susreo jednog od glavnih sljedbenika velikog Gaudiya vaišnavskog acarye Rasikanande, Radha Damodara gosvamija. Radha Damodara gosvami je proučavao Šrila Jiva gosvamijeve Šat sandarbhe pod njegovim vodstvom i postao potpuno uvjeren u nadmoćnost učenja Šri Caitanye Mahaprabhua. Baladeva Vidyabhušana je uskoro prihvatio inicijaciju od Radha Damodara gosvamija.

Radha Damodara gosvami je poslao Baladeva u Vrindavanu da nastavi svoje studiranje pod vodstvom Višvanatha

Cakravarti Thakurom koji je tad bio glava Gaudiya sampradaye. Baladeva je naučio sve detalje Gaudiya filozofije od Višvanatha Cakravarti Thakura i postao veliki propovjednik acintya-bhedabheda tattve, filozije Gospodina Caitanye.

U jednom je trenutku grupa Ramanandija, koji su grana Šri sampradaye, počela vršiti pritisak na kralja Jaipura da im dopusti da preuzmu obožavanje Radha Govinde, božanstva Šrila Rupa gosvamija, koji je tu donesen kad je Aurangzeb krenuo prema Vrindavani. Ramanandiji su tvrdili da Gaudiya vaišnave nemaju komentar na Vedanta sutru i stoga ne mogu biti prihvaćeni kao vjerodostojna sampradaya. Ako bi se dokazalo da je ovo istina, Gaudiya sampradaya ne bi bila kvalificirana obožavati tako važno ustoličeno božanstvo poput Govindadeva. Ramanandiji su također osporavali i praksu Gaudiya vaišnava u obožavanju Šrimati Radharani jer pošto Oni nisu oženjeni, smatrali su da božanstvo Radharani treba maknuti s oltara u Jaipuru i odvesti ga u poseban hram.

Kralj, koji je bio Gaudiya vaišnava, obratio se Višvanatha Cakravarti Thakuru da dođe i pobije ove ideje, ali Višvanatha je tad već bio star, te je poslao Baladeva Vidyabhušana. Do ovog vremena ni jedan Gaudiya vaišnavski acarya nije napisao komentar na Vedanta sutru jer su prihvaćali Šrimad Bhagavatam kao prirodni komentar Vedante, napisan od samog autora Šrila Vyasadeva.

Medutim, pri dolasku u Jaipur, Baladeva je došao do spoznaje da može pobiti Ramanandije isključivo ako osobno

napiše komentar. Došao je ispred Govindajija i molio Mu se, “Molim Te, opunomoći me da mogu učiniti ovo djelo, u ime Šrila Višvanatha Cakravarti Thakura, prema onome što sam naučio od njega i drugih sljedbenika Gospodina Caitanye.”

Govindaji je odgovorio razotkrivajući komentare na Vedanta sutru Baladevi u snu. Baladeva je počeo pisati danima i noćima bez stajanja. Neki kažu da je pisao bez prestanka čak i mjesec dana, a kad je predstavio djelo nazvano Govinda bhašya kralju i Ramanadijima, svi su bili zapanjeni. Govinda bhašya znači “Govindin komentar”. Pošto je u konačnici i bilo djelo samog Govindajija, bilo je to besprijekorno djelo, te je pobio sve suparnike na temelju same Vedanta sutre. Kad je došlo vrijeme da Ramanandiji odgovore, ostali su bez riječi.

Kao fusnotu u Govinda bhašyi, Baladeva je napisao, “Neka Šri Govinda bude slavan! Svojom milošću razotkrio mi je ove komentare u snu. Komentare su posebno cijenili jako učenici i kao rezultat ovog rada dali su mi ime Baladeva Vidyabhušana, ali Šri Govinda je Onaj koji zaslužuje sve zasluge. Neka Šri Govinda koji je duša i život Šrimati Radharani bude slavan!” Nakon odlaska Višvanatha Cakravarti Thakura, Baladeva Vidyabhušana je postao glava Gaudiya linije i napisao brojna važna književna djela koja uključuju komentare na Bhagavad Gitu. Šrila Prabhupada je posvetio Bhagavad Gitu kakva jest riječima “Posvećeno Šrila Baladevi Vidyabhušani, koji nam je dao Govinda bhašyu, tumačenje filozofije Vedante”.

Hare Krišna
Hare Krišna
Krišna Krišna
Hare Hare

Hare Rama
Hare Rama
Rama Rama
Hare Hare